

**A KÚRIA  
mint felülvizsgálati bíróság**

*Kfv.IV.35.780/2013/4.szám*

*A Kúria dr. Gál Miklós ügyvéd által képviselt felperesnek a ...-, mint a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve jogutóda - alperes ellen támogatási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013. szeptember 25. napján kelt K.27.059/2013/9. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 10. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő*

**í t é l e t e t:**

*A Kúria a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság K.27.059/2013/9. számú ítéletét hatályában fenntartja.*

*Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.*

*Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.*

**I n d o k o l á s**

*A Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal elsőfokú hatósága 2012. február 17. napján kelt határozatában megállapította, hogy a felperes a 2011-es támogatási évre nem jogosult a hízott bika-tartás kiegészítő nemzeti támogatásra. Az indokolásban az Európai Mezőgazdasági Garancia Alapból finanszírozott egységes területalapú támogatás (SAPS), valamint az ahhoz kapcsolódó kiegészítő nemzeti támogatások (top up) 2011. évi igénybevételével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 25/2011. (IV. 7.) VM rendelet (a továbbiakban: Jogcímrendelet) 9. § (2) bekezdésére utalt. Megállapította, hogy a felperes a tenyészet információs rendszerben (TIR) állattartóként nincs nyilvántartva, ezért támogatásra nem jogosult.*

*A határozat ellen a felperes fellebbezést terjesztett elő. A másodfokon eljáró MVH Központi Szerve a 2012. szeptember 19. napján meghozott határozatával az elsőfokú döntést helybenhagyta. A Jogcímrendelet elsőfokú hatóság által felhívott szabálya, valamint*

a 2007. évi XVII. törvény (a továbbiakban: Eljárási tv.) 43/A. §-a alapján hozta meg döntését. Kifejtette, hogy a rendelkezésre álló dokumentumok szerint a felperes a TIR-ben nem szerepelt állattartóként, annak pedig nincs jelentősége, hogy 2012. márciusában visszamenőlegesen újraindították az állattartói minőségét. A támogatásra való jogosultság szempontjából a későbbi bejelentés adatai nem vehetők figyelembe, a más gazdasági társaság eljárásából kifolyólag a felperest ért esetleges károsodás a közigazgatási döntést nem érinti.

Az elsőfokú hatóság ugyanezen indokokkal a tejtermeléssel kapcsolatos kiegészítő támogatást érintően is elutasító döntést hozott a felperessel szemben a 2012. február 21. napján kelt határozatában. A felperes előzőekkel azonos tartalmú fellebbezése alapján eljáró MVH Központi Szerv 2012. szeptember 19. napján hozott határozatában az elsőfokú hatóság határozatát helybenhagyta. A határozat indokolása ebben az esetben is a TIR-ben történő nyilvántartás hiányára alapítottan utasította el a felperes fellebbezését. A felperes mindkét határozat bírósági felülvizsgálatát kezdeményezte.

Az ügyben eljáró Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság az egyes határozatok elleni felperesi keresetek alapján indult peres eljárásokat egyesítette, majd a ítéletében a felperes kereseteit elutasította. A bíróság döntésében a Jogcímrendelet 8. § (1) bekezdés a), b) pontjait, 9. § (2) bekezdését, valamint az Eljárási tv. 43/A. §-át hívta fel. E jogszabályhelyek alapján a támogatásra való jogosultság feltétele, hogy a mezőgazdasági termelőnek a TIR-ben állattartóként kell szerepelnie. A bíróság kifejtette, hogy az ügyben a Jogcímrendelet vonatkozik a 2011. évben igénybe vehető kiegészítő nemzeti támogatásokra. Tényszerűen megállapítható, hogy a támogatási kérelem elbírálásakor a felperes a TIR-ben állattartóként nem szerepelt. A bíróság szerint az alperes az elbíráláskor nem vizsgálhatta azt, hogy a felperes milyen okból nem szerepel a nyilvántartásban, illetve a rendszerből történt korábbi törlése jogszerű volt-e. Az MVH a saját eljárásában a más hatóságok által vezetett nyilvántartásba történt bejegyzés, vagy az abból való törlés jogszerűségét nem vizsgálhatja. A támogatás elbírálása szempontjából az a ténykérdés bír relevanciával, hogy a felperes a nyilvántartásban szerepelt-e, vagy sem, ennek hiányában pedig az alperesnek elutasító döntést kellett hoznia. Az utólagos visszajegyzés az Eljárási tv. 43/A. §-ára tekintettel nem volt figyelembe vehető.

Az ügyben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. Ebben kérte a jogerős ítélet és a közigazgatási határozatok hatályon kívül helyezését. A felülvizsgálati kérelem hivatkozott az 1782/2003. EK tanácsi rendelet preambuluma, valamint a 29/2007. (IV. 20.) FVM rendeletre, mely alapján kifejtette, hogy e

jogszabályok szerint a nemzeti kiegészítő támogatások körét a szabályozás elválasztotta a termeléshez kötött és a termeléstől elválasztott jogcímek vonatkozásában. Felhívta a 42/2008. (IV. 4.) FVM rendelet 2. §-át, illetve 4-6. §-ait, amelyből azt a következtetést vonta le, hogy nem volt a hízott bika-tartás és a tejtermelés támogatás esetében a nyilvántartásban szereplő bázis jogosultságon kívül semmilyen egyéb feltétele a folyósításnak és támogatási-, vagy kifizetési kérelmet sem kellett benyújtani. Ezt követően hivatkozott a 37/2009. (IV. 3.) FVM rendelet 12. §-ára, 13. §-ára, illetve 15. §-ára. E jogszabályokból levont következtetés szerint a hízott bika támogatás esetében már fennáll a TIR nyilatkozási és területalapú támogatásra való jogosultság kötelezettsége, a tejtámogatásnál azonban még mindig nem. A felülvizsgálati kérelem a Jogcímrendelet 8. és 9. §-ait idézve megállapította, hogy e jogszabály már a tejtámogatásra is előírja mindkét feltételt. A szabályok tehát folyamatosan változtak, álláspontja szerint ez a jogszabályváltozás ellentétes az Európai Unió azon céljával, hogy egy egységes, könnyen követhető támogatási rendszert kell bevezetni. A Jogcímrendelet a TIR-ben állattartóként történő nyilvántartási kötelezettség szabályozásában nem kellően részletezi, hogy ez alatt mit is ért a jogalkotó, így a végrehajtás során a kifizető ügynökség azt hibásan értelmezve járt el.

A felperes szerint diszkriminatív eljárást eredményez, hogy bármely állatfaj legalább egy napos tartása megfelel a támogatás folyósításához és a tenyésztő megkapja a támogatást, mert a rendszerben szerepel, aki pedig jogkövető módon a 119/2007. (X. 198.) FVM rendelet (TIR rendelet) szerint betartja bejelentési kötelezettségét, az nem kap támogatást. A TIR rendelet 10. § (4) bekezdése szerint a tartás megszüntetését 10 napon belül be kell jelenteni. Állattartás megszüntetése esetén a Jogcímrendeletnek és a TIR rendeletnek egyidejűleg nem lehet megfelelni. A Jogcímrendelet kötelezővé teszi a jogosult állattartóként történő nyilvántartását, nem részletezi milyen állatfaj tartójaként és azt sem, hogy a tartásnak működő állapotúnak, vagy megszűntnek kell lenni, illetve a támogatási év vonatkozásában milyen időszakban szükséges szerepelni a nyilvántartásban. A szabályozás nem zárja ki azt, hogy maga a konkrét állattartás már megszűnt, de a tenyészet még szerepel, így véleménye szerint a szövetkezet megfelelt a kifizetés feltételeinek, még az EU szabályaival ellentétes rendeleti szövegezés szempontjából is, mivel ...tenyészkódon nyilván volt tartva a TIR-ben. Tény, hogy a juhtartást 2007. július 24-én megszüntette.

A felülvizsgálati kérelemhez a felperes csatolta a NÉBIH által kiállított tenyészetigazoló lapot. Kifejtette, hogy a szövetkezet rendelkezett szarvasmarha tartással a 2011-es évben, ezt szüntették meg a tartóváltással 2011. március 14. napjával jogtalanul. A felperes álláspontja szerint nincs szabályozva a Jogcímrendeletben,

hogyan milyen időszakot vizsgálhat a kifizető ügynökség a tartás viszonylatában. A Jogcímrendelet 2011. április 7-én került kihirdetésre, véleménye szerint amennyiben a rendelet megjelenését követő egy nappal történt volna a tartóváltás, úgy megkapta volna a támogatást. Álláspontja szerint esetükben a támogatási jogosultság folyamatos, hiszen a 2012-es évre is kifizették ezen összegeket. Véleménye szerint az Eljárási tv. nem ad felhatalmazást a miniszternek arra, hogy diszkriminatív módon olyan feltételeket állapítson meg a rendeletben, amely kizárja az ügyfelek egy részét a támogatás folyósításából. Álláspontja szerint a jogerős ítélet, illetve a hatósági döntések diszkriminatívak, sértik az Alaptörvényt, sértik a 2004. évi CXI. törvény (a továbbiakban: Ket.) 1. § (1) és (2) bekezdését, valamint a 2. § (1), (2) és (3) bekezdését, a 73/2009. EK rendeletet.

A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

A Pp. XX. fejezete szerinti eljárásban az elsőfokú bíróság a keresettel támadott közigazgatási határozat törvényességét vizsgálja felül a kereseti kérelem keretei között. A Kúria gyakorlata szerint a felülvizsgálati kérelem keretei között a felülvizsgálati kérelemben konkrétan megjelölt jogszabálysértések körében kerülhet sor a jogerős ítélet felülvizsgálatára. Olyan új jogszabálysértés a felülvizsgálati kérelemben nem jelölhető meg, amelyre a fél a peres eljárás során nem hivatkozott és amelyre nézve a jogerős ítélet döntést nem tartalmaz, illetve olyan jogszabálysértés sem jelölhető meg, amely nem a per tárgyához kapcsolódik. (lásd: Kfv.VI.37.348/2011/7. és Kfv.VI.37.364/2011/10.). A felülvizsgálati eljárásban tehát nem vizsgálható olyan új jogszabálysértés, amely a keresetben eredetileg nem szerepelt és azzal az elsőfokú bíróság sem foglalkozott.

Az ügy irataiból megállapítható, hogy a felperes az alperes határozatai elleni keresetlevelében jogszabálysértésként egyedül a Jogcímrendeletre hivatkozott, az eljáró bíróság ez alapján bírálta el a kérelmet.

A felperes a jogerős bírósági döntés elleni felülvizsgálati kérelmében az 1782/2003. EK tanácsi rendelet, és a Ket. sérelmére hivatkozik, de a Jogcímrendeleten kívül számos más olyan jogszabályt is megjelöl, amelynek sérelmét vagy figyelembe vételét a keresetlevelében nem jelölte meg, azzal az elsőfokú bíróság nem foglalkozott. Ezen jogszabályi hivatkozások ezért a Kúria előtti felülvizsgálatnak sem lehetnek tárgyai.

Megjegyzendő továbbá, hogy a felülvizsgálati kérelem a Kúria hatáskörébe nem tartozó számos kérdés vizsgálatát is felveti. Így

nem vizsgálhatja a Kúria azt a felperesi felvetést, hogy az Európai Unió mezőgazdasági támogatásaival kapcsolatos hazai joganyag olyan gyorsan változott-e amely ellentétes az Európai Unió céljaival. Szintén nem vizsgálhatja a Kúria - mivel miniszteri rendelet vizsgálatára vonatkozó hatásköre nincs - hogy az Eljárási törvény által adott felhatalmazás keretei között hozta-e meg a miniszter a rendeletet, s e rendelet az Alaptörvényben foglalt diszkrimináció tilalmába ütközik-e.

A fentiek szintén kívül esnek a jogerős ítélet jogszerűségi felülvizsgálatára irányuló kúriai hatáskörön.

Az ügyben az elsőfokú bíróság által vizsgált feltétel a Jogcímrendelet 9. § (2) bekezdésben található, amely szerint meghatározott támogatási jogcím esetében kiegészítő történelmi bázis jogosultság alapján a termeléstől elválasztott támogatásra az a mezőgazdasági termelő jogosult, aki egységes területalapú támogatásra való jogosultságot szerzett és a TIR-ben állattartóként van nyilvántartva. Az Eljárási tv. 43/A. §-a értelmében az ott meghatározott nyilvántartási rendszerekben az ügyfél által, a kérelem benyújtását követően kezdeményezett visszamenőleges módosítások nem fogadhatóak el, amennyiben a módosítás az intézkedésben való részvétel feltételeinek utólagos teljesítésére vagy a kérelem kedvezőbb elbírálására irányul.

A Kúria megállapította, hogy a jogerős döntés - a kereseti kérelem keretei között - ezen jogszabályokat tartalmuk alapján jogszerűen alkalmazta.

A Kúria a fentiek alapján a Pp. 275. § (3) bekezdése alkalmazásával a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárásban az alperesnek költsége nem merült fel, ezért arról rendelkezni nem kellett.

Az illetékekről való rendelkezés az illetékekről szóló - módosított - 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (3) bekezdés d) pontján és az Itv. 50. § (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2014. november 25.

**Dr. Kozma György sk. a tanács elnöke, Dr. Balogh Zsolt sk. előadó  
bíró, Dr. Hörcherné Dr. Marosi Ildikó sk. bíró**

